3 වන පිටෙන්

බෙදිය යුතුවන්නේ මේ තත්ත්වය වැළැක්වීමට බවයි මොන්ටෙස්කියු ගේ අදහස.

බලය බලය මගින් සංවරණය කොට තබා ගැනීමට එක් ආයතනයක් තම සීමාව ඉක්මවා ක්‍රියාත්මක වන විට අනික් ආයතන දෙකේ ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් එම ආයතනය පාලනය කොට සංවරණය කිරීමේ ක්‍රමයක් තිබිය යුතු බව මොන්ටෙස්කියු යෝජනා කරනවා. ඔහු නැවත නැවතත් මතු කරන කරුණ තමයි සීමාවට යටත් නොකරන ලද බලයක් කිසියම් කෙනෙකුට හිමි නම් ඔහු නියත ලෙසම එය අයථා ලෙස යොදවන බව.

යම් හෙයකින් මේ ත්‍රිවිධ බලතල එක් අයෙක් වටා එක් වුවහොත් එය සෑම දෙයකම අවසානය විය හැකි බවයි මොන්ටෙස්කියු කියන්නේ. ඒ මෙවැනි තත්ත්වයක් යටතේ හිතුවක්කාරි ලෙස හා අත්තනෝමතික අයුරින් මර්දනකාරි නීති පැනවීමට හා ඒවා ක්‍රියාවට නැංවීමට බලය දරන්නාට හැකිවන නිසා.

ආණ්ඩුව කියන්නේ ජනතා පරමාධිපත්‍ය බලය හිමිවෙන්නෙ මහජන ඡන්දයෙන් පත් වුණ ව්‍යවස්ථාදායකයට සහ විධායකයට විතරයි කියලා. නමුත් මේ දේවලින් පේන්නේ ජනතා පරමාධිපත්‍ය බලයේ අයිතිකාරයා කවුද කියලා අහන එක පවා විහිළුවක් කියලද?

ඔව්. මොන්ටෙස්කියු කරන මේ පැහැදිලිකිරීම වලින් අපි තේරුම් ගන්න ඕනෙ දේ තමයි ඒක. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ අවශ්‍යතම පිළිගැනීම්වලට අනුව මේ එකම ආයතනයක්වත් උත්තරිතර නෑ. මේ ආයතන තුනම ජනතාව විසින් ගොඩනගලා තියෙන්නේ ජනතාවගේ බලය ක්‍රියාවට නැංවන්න. කොටින්ම මේ ආයතන තුනටම තියෙන්නේ පවරා දුන් බලයක්. පවරා දී තියෙන්නේ ජනතාව විසින්. ඒ බලය තමන්ට ඕන වෙලාවක ගන්න ජනතාවට පුළුවන්. විධායකය හා ව්‍යවස්ථාදායකය කිසියම් කාලසීමාවකට විතරක් තෝරාගන්නේ ඒකයි.

වැඩි බලය තියෙන්නේ අපිට, උත්තරිතර අපි විතරයි කියලා කියන්නේ මේ දේවල් දිහා ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධීව බලන අය. මේ දේවල් දිහා ප්‍රජාතාන්ත්‍රියව බලද්දි පේන්න තියෙන දේ තමයි මේ ආයතන තම තමන්ගේ ක්ෂේත්‍රයේ තරක් උත්තරිතර බව. මේ කාටවත් අත්තනෝමතික වෙන්න බෑ. ඔවුන් සෑමදෙනාම එකිනෙකාට වග කිව යුතුයි. මොකද මේ අයට තියෙන්නේ ජනතාව විසින් පවරා දුන් අවධාරිත බලයක්. එතනදි උත්තරිතර ඒ බලය පැවරූ ජනතාව.

දෝෂාභියෝගය ගැන කථා කරද්දි අද ආණ්ඩුව කියන්නේ පරමාධිපත්‍ය බලය තියෙන්නේ පාර්ලිමේන්තුවේ කියලා. නමුත් පරමාධිපත්‍ය බලයක් තියා පාර්ලිමේන්තුවේ මූලික කාර්යය වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සඳහාවත් පාර්ලිමේන්තුවට පූර්ණ බලයක් නෑ. ඒ කටයුත්තේදි පවා පාර්ලිමේන්තුවට හිමිවන්නෙ අර්ධ බලයක්. ඉතිරි භාගය හිමිවන්නේ ජනතාවට. මොකද ජනමත විචාරණ මගින් නීති සම්පාදනය කිරීමේ බලය ජනතාවට ද පවරමින් ඒ බලය දෙකට බෙදලයි තියෙන්නෙ.

ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සංකල්ප ඇතුළෙ ජනතා පරමාධිපත්‍යය කියන එක කවරාකාර වුණත් ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වන විධායක ක්‍රමය තුළ හා දේශපාලන සංස්කෘතිය තුළ මේ දේවල් ප්‍රායෝගිකව සිද්ධවන ආකාරය වෙනස් නේද?

ලෝකයේ බොහෝ රටවල ප්‍රශ්නයක් වෙලා තියෙන දෙයක් තමයි ඕක. විශේෂයෙන් විධායකයට පත්වන බොහෝ පුද්ගලයන් සෙසු ආයතන යටත් කර තමන්ගේ බලය වර්ධනය කරගන්නට හිතාමතාම කටයුතු කරන එක තමයි මේකට හේතු වෙලා තියෙන්නේ. ඒක සමස්ත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයටම විශාල කැළලක් වුණු දෙයක්. මේ තත්ත්වය තරමක් හෝ වළක්වා එවන් රටක ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සංකල්ප තහවුරු කරන්නට අවශ්‍ය එක් දෙයක් තමයි අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අර්ථකථනය කිරීමට අධිකරණයට දී ඇති බලය හරහා

මෙතනදි පේන්නේ වෙන මොකුත් නෙමෙයි මේ අයගෙ උද්දච්චකම. පාර්ලිමේන්තුව උත්තරිතරයි කියන දඩබ්බර මතය අතහරින්න මේ අය කැමති නෑ. මේ අය කියන විදිහට පාර්ලිමේන්තුව උත්තරිතරයි නම් අධිකරණය ද්විතීයික වෙන්න ඕනෙ.

විධායකයේ හා ව්‍යවස්ථාදායකයේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී හැසිරීම් මර්දනය කරන්න අධිකරණයට පුළුවන්. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අර්ථකථනය කිරීමේදී විධායකයට අකමැති තීන්දු අධිකරණය විසින් ලබා දෙන විට අධිකරණය නවත්වන්න අවශ්‍යයයි කියා කෙනෙක් කල්පනා කරනවා නම් ඒක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නෑ. ලංකාවේ අධිකරණය සම්බන්ධයෙන් අද ඇතිවෙලා තියෙන ප්‍රශ්නයත් ඒ වගේ.

නීති නිර්වචනය කිරීමේ අධිකරණමය කාර්යය වර්තමාන දෝෂාභියෝග ක්‍රියාවලියේ ඇතැම් තැන්වලදී ව්‍යවස්ථා දායකය විසින් තම අතට ගත් බවක් පේන්න තිබුණා. උදාහරණයක් විදිහට පාර්ලිමේන්තු තේරීම් කාරක සභාවට නොගිසි නිකුත් වෙද්දි ඔවුන් කිවුවේ තමන්ට එරෙහිව එසේ කරන්න ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රතිපාදන නැති බව?

මෙතනදි පේන්නේ වෙන මොකුත් නෙමෙයි මේ අයගෙ උද්දච්චකම. පාර්ලිමේන්තුව උත්තරිතරයි කියන දඩබ්බර මතය අතහරින්න මේ අය කැමති නෑ. මේ අය කියන විදිහට පාර්ලිමේන්තුව උත්තරිතරයි නම් අධිකරණය ද්විතියික වෙන්න ඕනෙ. මේ ව්‍යවස්ථාව යටතේ නම් පාර්ලිමේන්තුව උත්තරිතර වෙන්න කොහොමත්ම බෑ. මොකද මං කලින් කිව්වා වගේ හැත්තෑ අටේ ව්‍යවස්ථාවට අනුව තමන්ගේ නීති පැනවීමේ බලයෙන් භාගයයි ජනතාව විසින් පාර්ලිමේන්තුවට ලබා දීලා තියෙන්නේ. හොඳයි, මේ ගැන ජනමත විචාරණයකට ගිහින් මිනිස්සු කිවුවොත් මේ වගේ පාර්ලිමේන්තු තේරීම්කාරක සභාවක් මගින් දෝෂාභියෝගය විනිශ්චය කිරීම වැරදියි, මේකට වෙනත් ක්‍රමයක් අනුගමනය කළ යුතුයි කියලා එතකොට මොකද්ද පාර්ලිමේන්තුව කියන්නේ. ජනතා තීන්දුව වැරදියි උත්තරිතර අපියි කියන්න ඔවුන්ට පුළුවන්ද? බෑනෙ.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක මොනවද තියෙන්නේ මොනවද නැත්තේ කියලා අර්ථකථනය කරන්නේ පාර්ලිමේන්තුව නෙමෙයි. ඒක කරන්නේ අධිකරණය. ව්‍යවස්ථාදායකය කරන කිසියම් දෙයක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පටහැනි වනවා නම් ඒ බව පෙන්වාදීම අධිකරණයේ කාර්යයක්. ඒකට යටත් නොවීම දඩබ්බරකමක්.

දෝෂාභියෝගයක් ගෙනත් අගවිනිසුරුවරයෙක් ඉවත් කිරීම ප්‍රශ්නයක් නෙමෙයි. ඔහුගේ හෝ ඇයගේ යහපැවත්ම තනතුරට නොගැලපෙන අයුරින් පිරිහී ඇත්නම් හා තනතුරෙන් අපේක්ෂා කරන ගෞරවය කෙලෙසෙන ආකාරයෙන් කටයුතු කර ඇත්නම් හා ස්වාධීනව නඩු තීන්දු ලබා නොදුන්නේ නම් ඒ වගේ කෙනෙක් තනතුරේ තියාගන්න එක රටට අහිතකරයි. නමුත් භයානකම මිනීමරුවෙක් වුණත් එල්ලුම්ගහට නියම කරන්න ඕනෙ සාධාරණ සහ යුක්තිසහගත නඩු තීන්දුවකින් පස්සේ.

මොකද දඩුවම ලැබෙන කෙනාට හැඟීමක් තියෙන්න ඕනෑ තමන් මේ දඩුවම් විඳින්නේ

16 වන පිටට

සන්නස Cartoon by PK

PK ගේ කාටූන් රසවිඳින්නට දිනපතා www.sannasa.net අඩවියට ගොඩවන්න

සන්නස වෙළඳ දැන්වීම් සඳහා විමසන්න
03 8707 4604 / 0402 025 516
email sannasanews@gmail.com ads.sannasa@gmail.com